

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku W. D.

przy uczestnictwie T. D., T. S., Z. S., J. W., K. K., B. K., A. K., A. D., R. S., P. S., H. S., Ł. S., W. F., M. N., M. W., K. W. i A. K.

o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania T. D.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 5 sierpnia 2014 r., sygn. akt V Ca 3510/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od uczestnika postępowania T.D. na rzecz
wnioskodawcy W. D. kwotę 197 (sto dziewięćdziesiąt siedem) zł
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności skargi, która miałaby wynikać z zasadności naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 679 § 1 k.p.c.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Całokształt skargi został oparty na kwestionowaniu przez skarżącego podstaw do zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku. Zdaniem skarżącego, wynika to z okoliczności, że wnioskodawca nie mógł na podstawie art. 679 § 1 k.p.c. żądać zmiany postępowania, gdyż w toku pierwotnego postępowania spadkowego miał świadomość sporządzenia przez spadkodawcę testamentu. Tymczasem w świetle wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych Sądu drugiej instancji wnioskodawca takiej wiedzy i nie miał i uzyskał ją dopiero po zakończeniu pierwotnego postępowania w sprawie. W takiej sytuacji skarga kasacyjna oparta jedynie na naruszeniu art. 679 § 1 k.p.c. nie mogłaby odnieść skutku w razie ewentualnego przyjęcia jej do rozpoznania, zważywszy że skarga nie zawiera jakichkolwiek innych podstaw.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.